

העשרים ושלושה:

שמעון אוזימל

נולד בבסרביה. מילדותו חבר „גורדוניה“. עלה ארצה בשנת 1931 והיה שנתיים חבר קבוצת „מסדה“ בחדרה. עבד בבנין, בפרדסים ובקידוח. בשנים האחרונות — היה שומר קבוצ.

חבר שורה פעיל וממלא תפקידים אחראיים במקום. כל ימי המאורעות מגויס כנוטר ומפקד על עמדות-הגנה מסוכנות. בן 30 בצאתו.

אריה ברזילי (איזן)

נולד בפולין. בהיותו בן שנה הובא על-ידי משפחתו ארצה וגדל בתל-אביב. חבר הנוער העובד. חניך השורה. בימי המאורעות התגייס לתפקידי שמירה והגנה בסביבות ראשון-לציון והשתתף בפעולות נגד הכנפיות. נקרא לפעולה הימית המיוחדת. בן 20 בצאתו.

יעקב גורדון

נולד בארץ. עד השנה הששית לחיו גר עם הוריו בבאר-שבע ואח"כ עבר עם המשפחה לתל-אביב. חניך ביה"ס תל-גורדו וחבר „המחנות העולים“. עזב את לימודיו בבית-הספר הטכני „מונטפיאורי“ ויוצא לעבודה. מדריך בתנועה ואח"כ בהכשרה בנען. משם נשלח לכיבוש העבודה בסדום. מתגייס לנוטרות ולוקח חלק פעיל בהגנה על המקום. משתתף בקרב הידוע עם הכנפיות בסביבות סדום. כל ימי המאורעות הוא נמצא בעמדות שמירה והגנה בנקודה המרוחקת מן הישוב.

ב־1939 הוא נתפש עם המ"ג ונידון למאסר עשר שנים בכלא עכו. לאחר ששוחרר מבית הסוהר חזר לפעילותו בשדה הבטחון. לאחר חדשיים הוא נקרא לפקודה ויוצא עם חבריו לסירה בשליחות המיוחדת. בן 23 בצאתו.

אריה גרברד

נולד בגרמניה. בגלל החוקים האנטי-יהודיים נאלץ להפסיק את לימודיו בבית הספר העממי. היה חבר בתנועת „הבונים“. בן 16 עלה ארצה עם עליית הנוער וקיבל את הכשרתו בגבעת-ברנר. הצטרף לנוער העובד ועבר כחבר לחולתא. נכנס לחיי החברה ולעבודה בדייג. עמד כל השנים בקשר מכתבים הדוק עם בן-דודו, הרשל גרינשפאן (שנקם בפרוץ ראט, הציר הנאצי בשווייץ) ותבע מן הקבוצה לאפשר לו להתגייס לצבא כדי שיוכל גם הוא לגקום בנאצים. כשנקרא לתפקיד הימי המיוחד גדלק כולו לפעולה. בן 19 בצאתו.

יצחק חקר

בא ארצה עם משפחתו בגיל רך וגדל בירושלים; בוגר ביה"ס „תחכמוני“ ולמד בבית-הספר התיכוני למסחר.

הפסיק את לימודיו ויצא לעבודה כפועל בנין. הקדיש הרבה מזמנו הפנוי לטיולים וסיורים בסביבות ירושלים הקרובות והרחוקות. יחד עם חבריו יסד את קבוצת המשוטטים „הסולל“ ששמה לה למטרה להכיר את מדבר יהודה על כל שביליו ותגליו. היה מראשוני הנוער בארץ שהקיפו ברגל את ים-המלח, ושור קשרי ידידות רבים עם הערבים בסביבות שבהן טייל.

חבר השורה וחניכה. עם פרוץ מאורעות תרצ"ו עזב את עבודתו הקבוצה והתגייס לתפקידי שמירה בסביבות ירושלים. היה מאנשי „הגודרת“ ואח"כ ממפקדי הפר"ש. נשלח לכל מקום של סכנה ואחריות ובכל מקום מלא את שליחותו במילואה: בגבעת-עדה, בסביבות רמת-הכנבש, ליד ה„גדר“ בצפון ועוד.

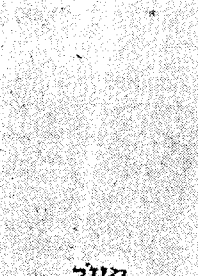
ישראל נורדין

חיים זוייסמן

מרדכי (מוסקה) כהן

מיר
סיד אנשוני פלמר

מנחם קורקין

גרשון קופלר

יצחק הקר

אריאל טמס

אריה ברזילי (אילון)

אברהם נורדיק

מרדכי פלונציק

שמואל (סמי) חרניק

יהודה (רודי) צ'לנר

שמעון אוציטל

אריה גלברל

זאב רוטמן

נריאל (נרי) פגלין

צבי ספקטור

אפרים זימן

ברוך יעקבסון

נתריאל יפה

יעקב גולדמן

דוד נפחא

עמירם שוחט

לאחר פרוץ המלחמה נשלח בשליחות מיוחדת לחו"ל. חזר משליחותו והמשיך למלא תפקידי בטחון אחראיים.
בן 25 בצאתו.

אפרים ויימן

נולד בפולין. עלה ארצה עם הוריו בילדותו. למד בביה"ס התיכוני למסחר בתל-אביב. מנעוריו חבר השורה. לימי המאורעות — בין מגיני „טירת שלום” ומשרת בפלוגת אתנים; בקיץ 1937 נשלח לשמירה על קודחי בארות-הנפט במדבר יריחו. אח"כ ברמת הכובש. ב-1938 הוא מתגייס לגדוד נוטרי הרכבת כמפקח על האיתות בקו חדרה-חיפה. בחטיבה זו הוא משרת עד מאי 1939. עם פרוץ המלחמה הוא ממשיך למלא תפקידי בטחון שונים ומצטיין כמדריך. שירת כסרג'נט נוטרים בעמק. בפברואר 1941 הוא עומד להתגייס לצבא והנה נקרא לפעולה הימית המיוחדת.
בן 21 בצאתו.

חיים ויסמן

נולד בצפת. אביו, סופר סת"ם, אף הוא יליד צפת, דור שלישי מעליית החסידים. את חינוכו קיבל ב„חדר” ובישיבה.
בהיותו בן 13 עברה המשפחה לפתח-תקוה והיים נכנס לחיי עבודה. עובד בפרדסים ומצטיין כאורז. מצטרף ל„מחנות העולים”. אח"כ חבר הנוער העובד.
עם יסוד קבוצת „אלונים” — וחבריו מפתח-תקוה בין מיסדי הקבוצה — בא גם חיים למקום ומתקשר אליו. ב-1936 מתגייס לנוטרות ומשמש תקופה ארוכה, בעצם ימי המאורעות, כשומר שדות והעומד במגע עם השכנים. השתתף בקרבות עם הכנופיות בסביבה. מתגלה באומץ לבו ובצניעותו.
בן 25 בצאתו.

שמואל (סמי) חנוביץ

נולד בארצות הברית (טקסס). עלה עם משפחתו ארצה בשנת 1929, לפרדס-חנה. קבל את חינוכו בבית הספר המקומי. חבר השורה מגיל צעיר. אחד ממדריכי הנוער במקום. בימי המאורעות גרה משפחתו עם אחד-עשר אחיו באחד הפרדסים המבודדים. היה בחנייתו ואח"כ השתתף ב„פלוגות הלילה” עם וינגייט.
בן 21 בצאתו.

אריאל שמש

נולד בירושלים. בוגר הגמנסיה העברית וחניך קהילת הצופים. הצטיין בתנועה כמדריך צופי ומחנאי ואהוב על חניכיו. מנעוריו חבר השורה וממלא באחריות ובמסירות את כל התפקידים המוטלים עליו.
עם הקריאה לצאת לפעולה הימית — עזב את למודיו בטכניון בחיפה והתייצב לפקודה.
בן 21 בצאתו.

כתריאל יפה

נולד ביפו בזמן מלחמת העולם הראשונה. היה עם המשפחה במצרים. אחרי שחזרה המשפחה ארצה למד בבית-הספר „תחכמוני” ואח"כ בגימנסיה „הרצליה” ובמקוה-ישראל. יצא לעבודה לחדרה, יחד עם קבוצת חברים מבוגרי מקוה-ישראל. אחרי זמן-מה עבד עם חבריו במשתלת הממשלה בבית-שאן. נצטרף לקבוץ „אפיקים” שחנה בחצר כנרת. חי שם שלוש שנים ועבד בעיקר בשיט על הים.
ב-1932 יצא זמנית מאפיקים לתל-אביב אל הוריו והשתלשלות הענינים מנעו בעדו לחזור לקבוץ. הוא התמסר לספורט הימי והדריך נוער רב לאהבת הים ולהתמצאות בו.

יכן הוטלו עליו משימות חשובות בפעולות העפלה.
ב־1934 יצא בשליחות לחו"ל ועבד זמן ממושך באניות מעפילים.
כשהתחילו מאורעות 1936 לקח חלק פעיל בהגנה בעיקר בתל־אביב, מקום שארגן
את ההגנה על שכונת ה"מכבי".
אחד העובדים האחראים הראשונים בנמל תל־אביב. האחראי להפלגה הראשונה לפורט
סעיד של סירת "הפועל".
בסתיו 1938 שוב יצא לטפל בהסעת מעפילים והכניס את "טיגרי־היל" לחוף תל־אביב.
לאחר שנתקלה במקום המיועד לירידה ביריות משמרות החוף.
מתהילת המלחמה היה למדריך לעבודות ים הן לקבוצות הים החדשות והן להכשרת
מתגיסים לצי בצורות שונות. היה מפקד הקורס הימי של אנשי הסירה.
חדשים מספר אחרי צאתו בסירה נולד לו בן וקראו שמו "דן" — כינוי של כתריאל
באניות המעפילים.
בן 32 בצאתו. הניח אשה ושני ילדים.

ברוך יעקובסון

נולד בריגה. משחר ילדותו פעיל בתנועת "השומר הצעיר" נצ"ח. אחד ממדריכי
המרכזיים בלטביה. בדמותו הזקופה, ברוחו הנלבבת, במסירותו חסרת־הסייגים לזנועה
ולחבריה הוא ממש דוגמא לחניכיו.
עלה ארצה ב־1937. חי תחילה, יחד עם גרעין־קיבוצו, באפיקים ואח"כ יצא עם
חבריו לכיבוש העבודה בבנימינה. ממיסדי הקיבוץ ה"אנגלו־בלטי". תקופה מסוימת —
מוזכר מועצת הפועלים בבנימינה.
בין ראשוני הקבוץ העולים להתישבות בנעמה שבעמק החולה (כפר בלום). על אף
מלאו תפקידים אחראיים בקיבוצו הוא נקרא לשליחות הימית ויוצא עם אנשי הסירה.
בן 25 בצאתו. הניח ילד.

מרדכי (מוטקה) כהן

נולד בפולין. עלה ארצה ב־1925. חניך "החלוץ". בארץ פנה לעבודות כיבושיות.
בנה את ביתו בחדרה. מתמסר לענייני תרבותיים של צבור הפועלים במקום ומארגן חוג
דרמטי וחוג מוסיקלי. מתרכז בפעולות הדרכה ספורטיבית ופעיל במיוחד בעניני בטחון.
בימי המאורעות עומד כולו לרשות השורה ומשתתף בהגנת גבעת עדה בפני הפורעים
ובקרבנות נגד הכנופיות.
עיקר כוחו מתגלה בארגון הפעולות לקבלת המעפילים בחופי הארץ. מכשיר חברים
צעירים לפעולות ימיות ומלכד סביבו חבר ימאים העומד לפקודה.
בן 38 בצאתו. הניח אשה ושני ילדים.

דוד נפחא

נולד בחיפה, בוגר ביה"ס הריאלי. מעוררו עוסק בספורט־הים. חניך השורה ומפעיליה.
מתמסר לפעולות העפלה ומצטיין ביכולתו ובמסירותו. היה אחד המדריכים בקורס הימי
של אנשי הסירה.
בן 20 בצאתו.

ישראל נורדין

נולד בהולנד. עלה ארצה בשנת 1935. היה חבר קיבוץ ואח"כ התגייס למשטרה.
שרת במשטרה החופית. הצטיין בפעולה נועזת. קיבל מהשלטונות את הצטיינות על
חירות־נפש. אמיץ ושקט בפועלו ובעל גאווה לאומית.
בן 29 בצאתו. הניח ילד.

אברהם נוריאל

נולד בבגדד. הגיע בילדותו ארצה וגדל בירושלים. בגיל צעיר יצא לעבודה. בין ראשוני "הפועל" בירושלים ומפעיליו. חבר השורה וחניכה. אהב לסייר הרבה והכיר יפה את סביבות ירושלים ומדבר יהודה ושימש לא אחת כמורה־דרך באותה סביבה. עם פרוץ מאורעות תרצ"ו התייצב מיד לפקודה. היה סרג'נט בגדוד נוטרי הרכבת (אחראי לסביבה המסוכנת של קלקיליה הערבית), מפקד מחלקה בין נוטרי ה"גדר" בצפון. בן 25 בצאתו.

צבי ספקטור

נולד בירושלים, גמר בהצטיינות את הגימנסיה העברית, היה בין מיסדי "קהילת הצופים" ומפקדה במשך שנים. ניהל קורסים למדריכים, מחנות צופים וטיולי־נוער רבים. היה בקבוצת הסיירים הראשונה שהקיפה ברגל את ים־המלח. עם סיום למודיו נסע לאנגליה להמשיך בלמודים. ששה שם שנתיים ומחוסר אמצעים נאלץ להפסיק את למודיו. חזר ארצה והתמסר לעניני בטחון. מנעוריו חבר השורה וחניכה. הצטיין באומץ לבו והעזתו ובכשרונותיו הפיקודיים. מילא תפקידי הגנה אחראיים במאורעות תרצ"ו, ב"נודדת", ליד ה"גדר", מפקד ומדריך בפור"ש וממשיכי דרכו. השתתף בפעולות נגד הכנופיות הערביות בסביבות ירושלים. גבעת עדה, ועוד. לקח חלק בפעולות עליה ולידה ספינות מעפילים. נתמנה כמפקד הסירה. בן 26 בצאתו. הגיח אשה וילד.

מרדכי פלונצ'יק

נולד בוילנא. בן משפחה רבנית. קיבל חינוך תורני. עלה ארצה ב־1932 ועבד בחקלאות. מאז פרוץ מאורעות תרצ"ו — חבר "אגודת השומרים". אחד ממ"ג אסירי ההגנה. בצאתו מבית הסוהר חזר לשמירה. בן 27 בצאתו.

נריאל (נרי) פגריין

נולד בתל־אביב. מנעוריו חבר. פעיל בשורה. באישיותו באה לידי מزیגה מלאה קסם אישי ומסירות ללא־סייג לרעיון. עוד בהיותו תלמיד הגימנסיה יצא, באביב תרצ"ו, להשתתף בהגנה על המושב תל־שלום, ליד רחובות. לאחר סיום חוק למודיו יצא לטבריה והצטרף כנוטר למשמר־הנע של הגליל התחתון; השתתף בעליה לחניאת ולחרבת־צמח, בשמירה על הגזדרים בצפון, היה ב"פלוגת הלילה" (סנ"ס) של וינגייט ושרת בהן עד לפירוקן. השתתף בקורסים ולקח חלק בפעולות ההעפלה. בן 21 בצאתו.

יהודה (רודי) צ'ארנג

נולד בגרמניה. מילדותו חבר "הבונים". היה שלוש שנים בהכשרה בחו"ל. עלה ארצה עם עליית הנוער לתל־יוסף והתערה בלשון העברית ובחיי הארץ. בין מיסדי קבוצת "קדמה". התענין מאד בחקלאות והתמחה בגנות. היה גנן ראשי בנתניה, מטעם העירייה. בימי המאורעות השתתף בפעולות נגד הכנופיות הערביות. על אף תפקידים צבוריים אחראיים בקבוצתו, לא הונית את הקשר עם הים ושימש כמדריך ימי בקורסים. עם בוא הקריאה לפעולה — נענה לה כדרכו — בשקט, בביטחה ובהתלהבות חרישית. בן 19 בצאתו.

גרשון קופרד

נולד בגליציה. בילדותו נדד עם משפחתו לוינה ושם קיבל את חנוכה. למד בבית ספר מקצועי ומנעוריו הצטרף לתנועת הנוער העובד הסוציאליסטי ואח"כ — לס. ד. האוסטרית. היה חבר ל"שוצבונד" הצטיין במקצועות הספורט, בעיקר בשחיה. עלה ארצה לקריאת אחיו החלוץ. בשנת 1933. עבד כפועל בנין בחיפה ובערבים כמדריך ספורט. הניח את היסוד לענף האטלטיקה הכבדה ב"הפועל" ופיתח במיוחד את ספורט המים בשמשו כמדריך ארצי לשחיה. מ־1937 חבר יגור ומדריך בבית הספר טיץ. כאן מצא לו גם חברה ובנה את ביתו. נהל קורסים שימושיים ארציים לבוקס, זיאורזיצו ושחיה. פעיל בעניני בטחון ובפעולות העפלה. כמדריך מכין של קבוצת אנשי-הסירה לפני צאתם לשליחות, דרש לצרפו אל חניכיו, היוצאים לפעולה.

בן 35 בצאתו.

זה המכתב שהשאיר גרשון לחבריו ביגור, בהוראה לפתחו רק לאחר שיתברר כי

לא ישוב.

„17 למאי 1941.

„חייתי חיים יפים וישרים והנני רוצה במותי ללכת בדרך גאה ואמיצה. על התעצבו, כפי שגם אנוכי אינני עצוב. אל תרחמו עלי, כי מתגאה אני בדרכי. בימי חיי השתדלתי תמיד למלא את חובתי — ומוכן אני במלוי חובתי גם לתת את חיי, מאז היותי בקיבוץ, זה שלוש שנים וחצי, יש לי הרגשה שעליתי לדרך הנכונה וצר לי שרק מאוחר כליכך מצאתי את דרכי. שלום ליגור! שלום לכל החברים בקבוצים“.

מנחם קורקין

נולד ביבנאל. חביב על כל המתישבים במזגו התוסס ובחיוניותו. חבר הנוער העובד. חבר השורה וחניכה. מנעוריו מסור לעניני ההגנה ונכון תמיד למלא את פקודתה. בימי המאורעות הוא מתמסר כולו לעניני הבטחון במושבה. ביום — עובד במשק אביו ובלילה — על המשמר.

כבן הארץ הוא מכיר את שבילי הגליל ומסתוריו ומשמש כסייר ומורה דרך מובהק לרודפים אחר הכנפיות.

עם פרוץ המלחמה נחלץ לפעולה. כדי לא לעורר את התרגשות הוריו הזקנים הוא עזב את הבית מבלי לומר דבר, מקבל עליו את השליחות המיוחדת ורק לאחר זה הוא בא הביתה ואומר: „התגייסתי לפעולה מיוחדת. ברכוני לדרך“.

בן 19 בצאתו.

זאב רוטמן

נולד בגרמניה. היה חבר „המכבי הצעיר“ ולמד בבית ספר עברי בברלין. עלה לארץ עם עליית הנוער בשנת 1936. קבל הכשרתו בחברת הנוער העולה בקרית ענבים ואח"כ הצטרף לגרעין הקבוצה „במעלה“ שהניחה את היסוד לקבוצת מעלה התמשה. בימי המאורעות תרצ"ו—תרצ"ט לקח חלק פעיל בהגנת קרית-ענבים והשתתף בתפקידי שמירה והגנה במעלה התמשה, ירושלים וצפון ים-המלח.

בן 21 בצאתו.

עמירם שוחם

נולד בתל-אביב. אביו — אחד מבוני הראשונים של „אחוזת בית“ ומזכירה הראשון של תל-אביב. למד בגימנסיה „הרצליה“ והיה חבר בגדוד הצופים „גדעון“. אח"כ חבר „הפועל“, ממיסדי המחלקה הימית שלו וממרכזיה. שתקן, מסור ונמרץ באחד. מראשוני העובדים בנמל תל-אביב, התמסר להדרכת קורסים ימיים. יחד עם חברו כתריאל יפה